

ønsker nyt Hegn reist, eller et ældre Hegn ombyttet med en anden Art af Hegn, uden herom at have kunnet opnaa mindelig Overenskomst med den paastodende Nabo, har desangaaende at indgive skriftlig Begjæring til Formanden for Kommunens Synsmænd.

Denne har derpaa uopholdeligt at beramme en Aastedsforretning, og at forsyne Begjæringen med Paategning om Tiden til Forretningens Afholdelse samt med en Indkaldelse til de Paagjældende om at overvære samme. Begjæringen med disse Paategninger bliver derpaa ved Foranstaltning af den, der har begjært Synet, ved de almindelige Stævningmænd at forkynde for den anden Part, saaledes at denne erholder mindst 2 Gange 24 Timers Varfel. Den, som lovligt er varflet til at møde ved Forretningen, men udebliver uden at anmeldte gyldigt Forfald, maa tilskrive sig selv, at Sagen afgjøres uden noget Hensyn til de særlige Grindringer, som han maatte have kunnet fremføre.

§ 17.

Forretningen foretages af Formanden og to andre af ham tilkaldte Synsmænd i Forening. Ligger Hegnet i Skjellet mellem to Kommuner, udføres den af begge Formændene i Forening med den af Synsmændene i den ene af Kommunerne, som bemeldte Formænd ved Lodtrækning dertil vælge. Ved Forretningen skulle Synsmændene lade sig det være magtpaaliggende at fremstille Forholdene klart for de Paagjældende og søge tilveiebragt Forlig mellem dem, naar dette lader sig gjøre. Opnaas Forlig, indføres dette i Protokollen og underskrives af de Vedkommende; kan Forlig ikke opnaas, optages Sagen til Kjendelse, som affiges snarest muligt, senest inden Forløbet af 3 Dage, og tilføres Protokollen med en Begrundelse af Kjendelsen samt underskrives af Synsmændene.

Kjendelsen affiges efter Stemmefflerhed; ere alle tre Synsmænd af forskjellig Mening, bliver Formandens Stemme den afgjørende.

Ved Slutningen af hvert Møde underskrives Protokollen af Synsmændene samt af Parterne, forsaavidt disse have været tilstede. Vægrer Noget sig ved at underskrive, bliver der i Protokollen at gjøre Bemærkning herom, saavelsom om den for Vægringen paabe- raabte Grund.

§ 18.

Frem sættes der under Forhandlingerne for Synsmændene fra nogen af Parternes Side Paastand paa, at noget af de ved Sagens Ordning i Betragtning kommende Punkter ifølge særlig Udkomst bltver at afgjøre paa en fra den almindelige Hegnslovgivning afvigende Maade, bliver Spørgsmaalet herom, hvis de Paagjældende ikke kunne blive enige om at lade det afgjøre af Synsmændene, at indbringe for Domstolene. I saa Fald gives der vedkommende Part en passende Frist, inden hvis Udløb han vil have at paatale Sagen, hvorhos Forretningen som Følge heraf udsættes, indtil endelig Dom er falden, medmindre den Paagjældende undlader betimeligt at paatale og forfølge Sagen, i hvilket Tilfælde Hegnsagen fremmes paa sædvanligt Maade, som om hans Paastand ved Domstolene var bleven underkjendt. Dog bliver der i saa Fald i Kjendelsen at tage et udtrykkeligt Forbehold om, at det skal staa ham frit for, naar han senere maatte vinde sin Sag for Domstolene, at forlange Hegnsagen paany tagen under Behandling paa sin Bekostning.

Naar Synsmændenes Forretning i Overensstemmelse med foransførte bliver at udsætte, kunne de dog, saafremt de finde det nødvendigt og nogen af Parterne andrager derpaa, ved Kjendelse bestemme midlertidige Foranstaltningers Udførelse, og ved hvem de skulle udføres, samt hvem der foreløbigt skal udrede Omkostningerne derved. En saadan Kjendelse skal efterkommes af vedkommende Part under Forbehold af, at den, der er utilfreds dermed, ligeledes kan i saa Henseende søge Afgjørelse ved Rettergang.